

Mají se ovládat i ženy?

JUDr. DANIELA KOVÁŘOVÁ,
prezidentka Unie rodinných advokátů

Ze všech stran slyšíme hlučné kritiky a poukazování na údajně nebezpečné chování, kterého se dopouštějí ti děsiví muži: pískají na ženy, nevhodně je okukují, neslušně jim nadbíhají, nestoudně jim hledí do výstřihů, podle zneužívají opilosti či únavy nebohých žen a občas jim i ujede ruka či silnější slovo, když se nechají ženami vyprovokovat. Marně obhájci mužů namítají, že sexuální dotěrnost je součástí namlouvacích rituálů napříč celou živočišnou říší a že jde o odvěkou samčí přirozenost. Jenomže kampak s přirozeností na aktivisty.

Kritici tohoto zvrhlého mužského chování a aktivisté realizující se kolem tématu „násilí na ženách“ jsou plni znechucení, když ze sebe vypouštějí následující věty: „Muži přece nejsou zvířata! Nemohou se tak chovat! Jsme přece civilizovaná společnost a muži mají povinnost ovládat své choutky. Muž se nesmí dopouštět ničeho, čím by ženu jakkoli obtěžoval. V naší společnosti je dnes nepřijatelné, aby muž vystartoval po ženě jen proto, že ta nosí obtažené minišaty nebo že má příliš odhalená ňadra. I kdyby se před ním producírovala nahá, je muž prý povinen ovládnout všechny své případné choutky a za žádných okolností se nesmí nechat vyprovokovat. Totéž platí pro chování k ženě opilé nebo pod vlivem drog či takové, která se rozhodla přenocovat u něj doma. Muž se jí bez výslovného povolení nesmí dotknout, nesmí na ni civět, mít oplzlé řeči, pronášet dvojsmyslné vtipy či narážky. Žijeme přece v civilizovaných časech a ne v nějakém středověku. To přece není tak těžké pochopit!“

Sečteno a podtrženo: muži nejsou jen samci, neřídí se pudry a mají své případné chtíče ovládat. A my ženy máme na jejich absolutní sebeovládání

právo. Dobrá, tak tedy souhlasím a podepisuji. Jenom mi připadá, že muži a ženy jsou si u nás přece prý rovni, a tak by stejná povinnost umět se dokonale ovládat měla platit pro obě pohlaví. Moc by mě zajímalo, proč se tedy stejné požadavky nekladou i na „slabé“ pokolení. Chceme-li po mužích, aby své touhy, potřeby a přirozenosti stoprocentně ovládli, měli bychom totéž chtít i po ženách. I ony mají své potřeby a přirozenosti – například muže peskovat kvůli úklidu, vyčítat jim nesplněné úkoly, nezdravou stravu, zkonsumovaný alkohol, nepochopení či vilné pohledy na jiné ženy. I ženy by měly ovládat své sklony ke koketérii či k hysterii, velikost svých výstřihů, svůdnost úsměvů, houpačnost svých boků či jízlivost svých poznámek.

Ovládat by se měly ve vlastním zájmu obě strany a poprávu to mají po sobě spravedlivě požadovat podobně důsledně. Už proto, že naše chování ty druhé ovlivňuje a my reagujeme na to, jak se chovají ti ostatní. Ne nadarmo pořád ještě platí: Co nechceš, aby ti druzí činili, nečini ty jim. Anebo ještě jinak: nelíbí-li se nám stejná přisnost na obě pohlaví, volme pro obě obdobnou shovívavost.